

1^ο ΤΡΑΠΕΖΙ ΖΩΗΣ: Η ΖΩΗ ΣΤΙΣ ΣΥΔ, ΔΙΑΒΙΩΣΗ, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

Σκοπός συζήτησης

Ο σκοπός του τραπέζιού ήταν να συζητηθούν οι δυσκολίες που αντιμετώπισε η οικογένεια ενός κοριτσιού με νοητική στέρηση μέσω των γεγονότων που περιέγραψε ο πατέρας της. Η περιγραφή αναφερόταν στην *προσωπική του εμπειρία* και στις *αλλαγές* που υπήρξαν στην ζωή του ιδίου και της οικογένειάς του από τη στιγμή που γεννήθηκε. η κόρη του Συγκεκριμένα, αναφέρθηκε στις *δυσκολίες που αντιμετώπισε, στα προβλήματα και στους τρόπους αντιμετώπισης τους.*

Η Διάγνωση του προβλήματος και η αντιμετώπισή του από τους γονείς

Ο πατέρας περιέγραψε συγκεκριμένα γεγονότα που έζησε με την κόρη του και την υπόλοιπη οικογένεια. Πριν περίπου 35 χρόνια η κόρη τους γεννήθηκε με προβληματικό τοκετό. Αντιμετώπιστηκαν προβλήματα καθυστέρησης σε όλα τα επίπεδα της ανάπτυξής της με αποτέλεσμα οι γονείς να ανησυχήσουν και να προβληματιστούν. Όταν η κόρη τους ήταν περίπου 18 μηνών διαγνώστηκε από γνωστό αναπτυξιολόγο ότι η κόρη τους πάσχει από βαριά Νοητική Υστέρηση και ότι θα χρειαστεί την επίβλεψη και την υποστήριξη των γονιών της. Ο πατέρας μας εξήγησε πόσο δύσκολο ήταν να δεχτούν αυτός και η σύζυγός του ότι η κόρη τους πάσχει από Νοητική Υστέρηση. *Ήταν ένας μικρός θάνατος* όπως μας εξήγησε. Τα συναισθήματα που επικρατούσαν ήταν: σοκ, θλίψη, ενοχή, ανησυχία και προβληματισμός. Το επόμενο βήμα μετά την διάγνωση ήταν η αναζήτηση βοήθειας από ειδικούς στον τομέα Ψυχικής Υγείας. Οι γονείς επισκέφτηκαν γιατρούς στο εξωτερικό για να προσφέρουν την καλύτερη θεραπευτική προσέγγιση για την κόρη τους με αποτέλεσμα να επηρεαστεί η οικονομική κατάσταση του ζευγαριού. Δυστυχώς οι επισκέψεις στο εξωτερικό δεν είχαν τα επιθυμητά αποτελέσματα. Αυτό είχε ως συνέπεια οι γονείς να νιώσουν βαθιά απογοητευμένοι για την δύσκολη

περίπτωση που αντιμετώπιζαν. Σε αυτό το σημείο, όπως μας εξήγησε ο ίδιος άρχιζαν να χάνουν την ελπίδα τους για την θεραπεία της κόρης τους.

Η ανακοίνωση της διάγνωσης στο κοινωνικό περιβάλλον θεωρήθηκε αρκετά δύσκολη καθώς και οι ίδιοι προσπαθούσαν ακόμη να δεχτούν την κατάσταση της κόρης τους.

Η Επιρροή του Οικογενειακού Συστήματος

Σύμφωνα με τον πατέρα, μετά από δύο χρόνια γεννήθηκε ο γιός της οικογένειας.

Το συμβάν αυτό προκάλεσε αναταραχή στην οικογένεια καθώς η ιδιαιτερότητα της κόρης απαιτούσε την 24ωρή φροντίδα από την μητέρα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα η μητέρα να μην έχει δικό της προσωπικό χρόνο. Αυτή η κατάσταση προκάλεσε κούραση, άγχος, αγανάκτηση στην μητέρα. Ο πατέρας λόγω δουλειάς έλειπε πολλές ώρες από το σπίτι. Αυτό είχε ως συνέπεια να παίξει έναν δεύτερο ρόλο στην φροντίδα του παιδιού αναγνωρίζοντας πόσο μεγάλη ευθύνη είχε αναλάβει η σύζυγος του ως προς την κόρη. Αυτό ίσως εξηγεί τις ενοχές που ένιωθε όπως περιέγραψε ο ίδιος. Ο γιος της οικογένειας ένιωθε την απουσία της μητρικής φροντίδας σε μεγάλο βαθμό. Παρόλα αυτά οι γονείς είχαν την απαίτηση να κατανοεί ο γιός την κατάσταση παρότι ήταν μικρότερος. Η περιγραφή αυτή θεωρείται συχνό φαινόμενο καθώς το παιδί με Νοητική Υστέρηση ανεξαρτήτως ηλικίας αντιμετωπίζεται ως το μικρότερο μέλος της οικογένειας με την περισσότερη ανάγκη για φροντίδα και βοήθεια. Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα να φέρει ζήλια και ένταση από την πλευρά του γιου.

Τα κοινωνικά στερεότυπα προκαλούσαν ένταση σε εξόδους της οικογένειας. Η συμπεριφορά της κόρης σε δημόσιους χώρους προκαλούσε αμηχανία και ντροπή στα μέλη της οικογένειας. Η κόρη τους γινόταν αντιληπτή από τους γύρω της με την συμπεριφορά της με αποτέλεσμα να νιώθει άβολα η οικογένεια και να μην μπορούν να ευχαριστηθούν την έξοδο τους. Του ότι η οικογένεια ζούσε στην επαρχία δυσκόλευε σε μεγαλύτερο βαθμό το πρόβλημα και το κοινωνικό στίγμα. Η αντιμετώπιση αυτή είχε ως αποτέλεσμα την απομόνωση της οικογένειας. Ο γιος όταν έγινε έφηβος ένιωθε περισσότερο ντροπή για την αδερφή του και απέφευγε τις κοινές συνεντεύσεις με εκείνη και την παρέα του.

Το ζευγάρι έμενε μόνο του δύο εβδομάδες τον χρόνο, όταν η κόρη τους πήγαινε κατασκήνωση το καλοκαίρι. Αυτή η περίοδος ήταν η πιο ξεκούραστη και ευτυχισμένη για το ζευγάρι. Πριν από περίπου 5 χρόνια η μητέρα απεβίωσε από καρκίνο. Ο πατέρας εξηγεί το γεγονός αυτό με πίκρα και μεγάλη στεναχώρια λόγω της πολύ δύσκολης ζωής της συζύγου του. Την θρηνεί και την αναζητάει με μελαγχολία μέχρι και σήμερα.

Η Βοήθεια και η Στήριξη των ΣΥΔ «Μ. Κόκκορη»

Το γεγονός ότι η κόρη του φιλοξενείται εδώ και 5 χρόνια στις ΣΥΔ «Μ. Κόκκορη» είναι ένα από τα πιο θετικά γεγονότα της ζωής του. Η κόρη του είναι πλέον ήρεμη και ευτυχισμένη. Ο πατέρας την επισκέπτεται κάθε μήνα δίνοντας χαρά στην κόρη του. Έχει παρατηρηθεί από τον πατέρα της ότι δεν είναι πλέον επιθετική. Είναι συνεργάσιμη και δεν συμπεριφέρεται με άσχημο τρόπο όταν συναναστρέφεται με κόσμο στις εκδρομές. Η φαρμακευτική αγωγή έχει πλέον σταθεροποιηθεί. Αυτός θεωρείται και ένας βασικός λόγος για την πρόοδο της. Ο πατέρας νιώθει πλέον ανακουφισμένος και χαρούμενος για την κόρη του. Αξίζει να σημειωθεί σε αυτό το σημείο ότι ο πατέρας της μικρής θεωρείται πρότυπο για τις ΣΥΔ καθώς συμμετέχει ενεργά στην φροντίδα του παιδιού του. Η συνεργασία του και η υποστήριξη που δείχνει αναγνωρίζεται από την ομάδα των ΣΥΔ αλλά προπαντός από την ίδια την κόρη του.

Συμπεράσματα

Ο πατέρας μοιράστηκε με τους συμμετέχοντες την εμπειρία του και την ζωή του με συγκινητικό τρόπο. Οι συμμετέχοντες έμειναν ικανοποιημένοι και ευχαριστημένοι με την περιγραφή του. Σκοπός της συζήτησης αυτής ήταν να αναλυθεί η ζωή μίας οικογένειας με την συγκεκριμένη ιδιαιτερότητα δίνοντας έμφαση στην επιρροή ενός παιδιού με Νοητική Υστέρηση οικογενειακά, κοινωνικά, και οικονομικά.

2^ο Τραπέζι Ζωής: Η ψυχολογία των ενοίκων

Βασικός σκοπός του τραπέζιού αυτού ήταν να σκιαγραφηθεί μια κατά το δυνατόν πληρέστερη εικόνα των προσωπικών, συναισθηματικών και κοινωνικών χαρακτηριστικών, αναγκών και επιθυμιών των ενοίκων των ΣΥΔ, βάσει των οποίων οργανώνεται και πραγματοποιείται το σύνολο των θεραπευτικών παρεμβάσεων. Συζητήθηκαν οι βασικοί άξονες στους οποίους εστιάζει το θεραπευτικό πρόγραμμα κάθε ενοίκου, τονίστηκε η σημασία της εξατομικευμένης παρέμβασης και υπογραμμίστηκε η σημασία της συχνής και τακτικής αξιολόγησης των αποτελεσμάτων των παρεμβάσεων. Αναφέρθηκαν τα συνηθέστερα θέματα που απασχολούν ή προβληματίζουν τους ενοίκους στην καθημερινότητά τους στις ΣΥΔ. Δόθηκε έμφαση στη συνεργασία των ΣΥΔ με τις οικογένειες των ενοίκων καθώς και στην ανάγκη διατήρησης και ενίσχυσης των δεσμών των ενοίκων με τις οικογένειές τους. Τέλος υπογραμμίστηκε ότι το σύνολο των παρεχόμενων υπηρεσιών στις ΣΥΔ πρέπει να συντείνει στην προαγωγή της σωματικής και ψυχικής υγείας των ενοίκων, στην βελτίωση του επιπέδου της γενικότερης λειτουργικότητάς τους και στη δημιουργία συνθηκών που θα διευκολύνουν την ομαλότερη ένταξή τους στον ευρύτερο κοινωνικό ιστό.

Κατά τη διάρκεια των τεσσάρων ημιώρων συζήτησης, τα βασικότερα σημεία διαλόγου και προβληματισμού αποτέλεσαν τα εξής:

Αποασυλοποίηση. Ένα από τα συνηθέστερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με νοητική υστέρηση ή ψυχική νόσο που έχουν επί μακρόν διαβιώσει σε μονάδες κλειστής φροντίδας, είναι η αποκοπή από το κοινωνικό περιβάλλον (οικογένεια, φίλοι, ευρύτερη κοινότητα) και η απώλεια της αίσθησης του εαυτού. Η κοινωνική επανένταξη και η ενίσχυση της προσωπικής ταυτότητας του ατόμου πρέπει να αποτελεί βασικό στόχο των θεραπευτικών παρεμβάσεων που πραγματοποιούνται στις ΣΥΔ. Ο παραπάνω στόχος μπορεί να επιτευχθεί με την πραγματοποίηση πληθώρας δραστηριοτήτων εντός και εκτός των ΣΥΔ, τόσο σε ομαδικό όσο και σε ατομικό επίπεδο, οι οποίες δίνουν στο άτομο ευκαιρίες να συναλλάσσεται με την κοινότητα παρέχοντας παράλληλα τη δυνατότητα απόκτησης θετικών εμπειριών που ενισχύουν την αυτοεικόνα του.

Εξατομικευμένη παρέμβαση. Οι παρεμβάσεις που υλοποιούνται με σκοπό την επίτευξη των στόχων του θεραπευτικού προγράμματος, αλλά και οι ίδιοι οι στόχοι που τίθενται από την διεπιστημονική ομάδα για κάθε ένοικο, είναι σημαντικό να είναι

διαμορφωμένοι ανάλογα με τα ελλείμματα και τις ανάγκες του κάθε ατόμου. Εξίσου σημαντικό ρόλο για την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων διαδραματίζει η λήψη υπ' όψιν των δεξιοτήτων, κλίσεων και επιθυμιών του ατόμου, ώστε να αποκομίζει ικανοποίηση από τη συμμετοχή στη διαδικασία. Τέλος, εάν το επίπεδο λειτουργικότητας του ατόμου επιτρέπει την ενεργητική εμπλοκή του στη διαμόρφωση των στόχων και την υλοποίηση των παρεμβάσεων, αυτό θα πρέπει να ενθαρρύνεται καθώς μεγιστοποιεί τα αποτελέσματα των θεραπευτικών δραστηριοτήτων.

Έμφαση στη συνεργασία του προσωπικού για την επίτευξη των θεραπευτικών στόχων. Η νοητική υστέρηση δεν αποτελεί μια μονοδιάστατη κατάσταση αλλά έχει επιπτώσεις σε πολλές πτυχές της ζωής του ατόμου, συμπεριλαμβανομένων της σωματικής υγείας, της συναισθηματικής και ψυχικής κατάστασης και της κοινωνικής του επάρκειας. Ως εκ τούτου, τόσο στη φάση του σχεδιασμού όσο και στη φάση της υλοποίησης των παρεμβάσεων, η σύμπνοια και συνεργασία όλων των μελών του προσωπικού (ειδικευμένου και μη) είναι κεφαλαιώδους σημασίας καθώς διευκολύνει τη συλλογή στοιχείων για όλους τους τομείς ανάπτυξης του ατόμου και επιπλέον αυξάνει τις πιθανότητες επιτυχίας του προγράμματος, εφόσον όλοι εργάζονται συντονισμένα με κοινή κατεύθυνση.

Σύνδεση με την οικογένεια. Η εξασφάλιση της συνεργασίας των γονέων σε όλες τις φάσεις της θεραπευτικής διαδικασίας και η δημιουργία ενός κλίματος όπου οι γονείς και το άτομο θα νοιώθουν ασφάλεια και εμπιστοσύνη, πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα για τη θεραπευτική ομάδα των ΣΥΔ. Τόσο η συνεργασία της οικογένειας με τις ΣΥΔ όσο και η ενίσχυση και διατήρηση ενός ουσιαστικού και ποιοτικού δεσμού του ατόμου με την οικογένειά του, είναι ουσιαστικής σημασίας καθώς όχι μόνο βοηθά στην συντήρηση και τη γενίκευση των αποτελεσμάτων των θεραπευτικών παρεμβάσεων αλλά επιπλέον και στην διατήρηση της ομαλής συναισθηματικής κατάστασης του ενοίκου, ο οποίος τουλάχιστον κατά τη διάρκεια της προσαρμογής μπορεί να βιώνει συναισθήματα απόρριψης από την οικογένεια. Η παροχή συμβουλευτικής υποστήριξης και ψυχοεκπαίδευσης στην οικογένεια συμβάλλει επιπλέον στην μείωση του άγχους και των συναισθημάτων ενοχής που μπορεί να νοιώθουν οι ίδιοι οι γονείς και διευκολύνει την ομαλή αποκοπή από τον ομφάλιο λώρο.

Αποχώρηση ενοίκου από τις ΣΥΔ. Η γενικότερη φιλοσοφία των ΣΥΔ είναι ότι το άτομο που διαβεί σε αυτές έχει δικαίωμα διαμονής εφ' όρου ζωής, καθώς αυτές ουσιαστικά αποτελούν το σπίτι του. Αίτημα για αποχώρηση από το πλαίσιο μπορεί να εγείρεται μόνο εάν για κάποιο λόγο κριθεί ότι οι ανάγκες του ενοίκου δεν μπορούν πλέον να καλυφθούν από τις ΣΥΔ, π.χ. σε περιπτώσεις σημαντικής επιδείνωσης της σωματικής ή ψυχικής του υγείας που απαιτούν εξειδικευμένη παρέμβαση. Σε αυτές τις περιπτώσεις και εφόσον έχει προηγηθεί προετοιμασία της οικογένειας και του ατόμου, ο ένοικος μπορεί να απομακρυνθεί από το πλαίσιο, είτε προσωρινά (οπότε και επιστρέφει μετά τη θεραπεία στις ΣΥΔ) είτε μόνιμα, εφόσον έχει εξασφαλιστεί ένα νέο πλαίσιο που καλύπτει πληρέστερα τις ανάγκες του.

3^ο Τραπέζι Ζωής: Η Εκπαίδευση των Ενοίκων

Ο σκοπός του τραπέζιού αυτού ήταν να συζητηθούν θέματα που άπτονται της καθημερινής εκπαίδευσης των φιλοξενουμένων, η σημασία της θεραπευτικής παρέμβασης, και ταυτόχρονα να διερευνηθούν θέματα που απασχολούν και σχετίζονται με την λειτουργία των Στεγών Υποστηριζόμενης Διαβίωσης.

Η θεματολογία αφορούσε τρεις άξονες. Πιο συγκεκριμένα:

1. Ο σκοπός ύπαρξης των Στεγών Υποστηριζόμενης Διαβίωσης και επιμέρους στόχοι
 2. Αξιολόγηση των ικανοτήτων και δεξιοτήτων – Συχνότητα αξιολογήσεων, επαναπροσδιορισμός στόχων
 3. Ημερήσια θεραπευτικά προγράμματα ενταγμένα σε εργαστήρια- Εξατομικευμένες-ομαδικές παρεμβάσεις αποκαταστασιακού χαρακτήρα
 4. Ανάλυση και στοχοθεσία εργαστηρίων- Σύνδεση με αγορά εργασίας
- Οι προβληματισμοί οι οποίοι τέθηκαν, αφορούν :

1. Τη βιωσιμότητα του θεσμού των Στεγών Υποστηριζόμενης Διαβίωσης
2. Τη μετακίνηση του ενοίκου όταν υπερβεί το όριο ηλικίας που προβλέπεται

3. Την εξελικτική πορεία και επαγγελματική σταδιοδρομία των Ενοίκων,
4. Την μετακίνηση των Ενοίκων σε άλλα εκπαιδευτικά πλαίσια(Ειδικά Σχολεία),

Την κατάρτιση των Εργαζομένων και τη συνεχή επιμόρφωσή τους

Συμπεράσματα:

Οι Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης είναι ένας καινούργιος θεσμός που χρειάζεται χρόνο, για να φανούν τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας. Παραμένουμε όλοι να υπηρετούμε τον σκοπό των Στεγών που υποστηρίζει την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αυτονόμηση και κοινωνική ένταξη στο ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο των φιλοξενουμένων, μειώνοντας τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Η ένταξη και η υποστήριξη σε εκπαιδευτικά προγράμματα είναι δικαίωμά τους, ακόμη και σε μεγάλη ηλικία. Υπάρχουν ένοικοι που οι γονείς τους, απέκλεισαν την παρακολούθησή τους σε δημόσια εκπαιδευτικά πλαίσια, τους περιόρισαν στο σπίτι, τους απέκλεισαν κοινωνικά. Είναι δικαίωμα κάθε ένοικου να φοιτήσει στη δημόσια εκπαίδευση. Οι Σ.Υ.Δ. «Μαρία Κόκκορη» μετατρέπονται από χώροι απλής ασφαλούς διαμονής, σε στέγες με εργαστήρια αυτονομίας, ανεξαρτησίας και αξιοπρέπειας των πολιτών με αναπηρία που εκπαιδεύονται σ' αυτά. Ένας από τους στόχους λειτουργίας των Στεγών είναι η εκπαίδευση και η κατάρτιση των Ενοίκων, ώστε στη συνέχεια να προωθηθούν στην αγορά εργασίας. Η υποστηρικτική απασχόληση φαίνεται να αποτελεί την ασφαλέστερη επιλογή για την προώθηση στην αγορά εργασίας.

Πολύ σημαντική επίσης είναι η συνεχής επιμόρφωση και κατάρτιση των Εργαζομένων των Στεγών, ώστε να ανταποκρίνονται πλήρως στις απαιτήσεις του πλαισίου προς όφελος των φιλοξενουμένων.

4^ο ΤΡΑΠΕΖΙ ΖΩΗΣ : Η ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΝΟΙΚΩΝ ,
Β' ΤΜΗΜΑ

Σκοπός του τραπέζιού ζωής με τίτλο «Η συστηματική εκπαίδευση των ενοίκων , β' τμήμα» ήταν η ενημέρωση του κοινού για το εκπαιδευτικό και διδακτικό πρόγραμμα που εφαρμόζουμε στις Σ.Υ.Δ .«Μαρία Κοκκορη» καθώς και για τις ανάγκες και τις ικανότητες των ενοίκων, αλλά και για την συμπεριφορά τους και τις σχέσεις των ενοίκων τόσο μεταξύ τους όσο και με την ευρύτερη κοινωνία.

Έγινε μια μικρή αναφορά στις ανάγκες και τις ικανότητες των ενοίκων ανάλογα με το νοητικό πηλίκο τους καθώς και η ταξινόμηση τους που γίνεται για καθαρά διδακτικούς σκοπούς στις κατηγορίες 1)εκπαιδεύσιμοι 2)ασκίσιμοι και3)ιδιώτες.

Στο κύριο μέρος της ενημέρωσης καθορίστηκε το περιεχόμενο του προγράμματος διδασκαλίας όπως αυτό εφαρμόζεται στην πράξη. Αναφέρθηκαν και αναλύθηκαν τα στοιχεία και οι τομείς όπως αυτοί είναι η ανάγνωση , η αριθμητική, η χειροτεχνία, η δραματοποίηση, η ανάπτυξη λόγου ,η νοητική ανάπτυξη πρακτικές / προεπαγγελματικές δεξιότητες , κινητική ανάπτυξη (αδρή και λεπτή), η κοινωνικοποίηση , η υγιεινή σώματος .

Τέλος αναφέρθηκε ο απώτερος σκοπός που είναι η απόκτηση δεξιοτήτων που έχουν άμεση χρησιμότητα και εφαρμογή στην καθημερινή ζωή των ενοίκων τόσο μέσα στις Σ.Υ.Δ. όσο και έξω από αυτές καθώς και η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αυτονομία και η αυτοεξυπηρέτηση των ενοίκων .

Τα συμπεράσματα και οι συζητήσεις που ανέκυψαν στους τέσσερεις κύκλους ήταν οι εξής :

- 1) Κοινωνικοποίηση των ενοίκων
- 2) Η σεξουαλική ζωή των ΑΜΕΑ
- 3) Η σχέσεις των ενοίκων κάτω από την ίδια στέγη
- 4) Οι εθελοντές και ο εθελοντισμός

1) Ένα από τα θέματα που συζητήθηκαν ήταν η κοινωνικοποίηση των ενοίκων. Εκεί αναφέρθηκε το πρόγραμμα των εξωτερικών δραστηριοτήτων που ακολουθούμε στις Σ.Υ.Δ. τόσο σε ομαδικό όσο και σε ατομικό επίπεδο , το οποίο περιλαμβάνει ολοήμερες ή πολυήμερες εκδρομές σε αρχαιολογικούς χώρους , θεατρικές παραστάσεις , αθλητικές δραστηριότητες (special olympics) , έξοδος

για καφέ / φαγητό , αγορές σε καταστήματα (super market , φούρνος , καταστήματα ρούχων) , εκπαίδευση σε ειδικά σχολεία (τον ενοίκων που δικαιούνται ηλικιακά) , κ.α. Σκοπός όλων αυτών των δραστηριοτήτων είναι η αποϊδρυματοποίηση των ενοίκων , η απόκτηση εμπειριών , η λήψη διαφορετικών ερεθισμάτων , η τήρηση των τρόπων / κανόνων συμπεριφοράς και ευγένειας , η αλληλεπίδραση με ανθρώπους μη οικείους προς τους ενοίκους , και η ανάπτυξη των ανθρώπινων σχέσεων σε ένα ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Επίσης σκοπός της κοινωνικοποίησης των ενοίκων είναι η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση του κοινωνικού συνόλου τόσο για τις ανάγκες των ενοίκων όσο και για το έργο που γίνεται στις Σ.Υ.Δ. ΜΑΡΙΑ ΚΟΚΚΟΡΗ.

2) Άλλο ερώτημα που τέθηκε σε έναν από τους τέσσερις κύκλους συζητήσεων ήταν «Τι γίνεται με την σεξουαλική ζωή των ενοίκων ;». Στις Σ.Υ.Δ. ΜΑΡΙΑ ΚΟΚΚΟΡΗ όλες οι ένοικοι είναι γυναίκες , αυτό από μόνο του μειώνει κατά πολύ τις ενορμήσεις που αφορούν την σεξουαλική ζωή των ενοίκων στην καθημερινότητα τους και στην συγκατοίκηση τους μέσα στις στέγες .Ο καθένας μας συμφώνησε ότι η σεξουαλικότητα αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της προσωπικότητας του καθενός και αυτό φυσικά αφορά και τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Έγινε παραλληλισμός με άλλες ανάγκες των ατόμων όπως αυτές είναι οι βιολογικές , οι ιατρικές , οι εκπαιδευτικές , οι κοινωνικές , οι ψυχολογικές και οι πολιτισμικές . Αναφέρθηκε επίσης ότι είναι ένα λεπτό ζήτημα και ένα θέμα ταμπού για την ελληνική κοινωνία. Τέλος αναφέρθηκε ότι οφείλουμε να εκπαιδεύσουμε τα άτομα με ειδικές ανάγκες για το πώς πρέπει να εκφράζουν τις σεξουαλικές τους επιθυμίες σύμφωνα πάντα με τους κανόνες της εκάστοτε κοινωνίας καθώς επίσης κρίθηκε αναγκαίο να συμπεριλήφθη στην σεξουαλική εκπαίδευση η ενημέρωση για την ασφάλεια τους είτε αυτό αφορά αποφυγή κακοποίησης είτε αφορά την ασφάλεια τους από σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα και ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες .

3) Ένα άλλο θέμα που συζητήθηκε ήταν οι σχέσεις των ενοίκων μεταξύ τους . οι ένοικοι είναι άτομα που μένουν κάτω από την ίδια στέγη, το κάθε ένα χωριστά όμως , έχει την δική του προσωπικότητα , τον δικό του χαρακτήρα , έχει τις δικές του ανάγκες και ιδιαιτερότητες. Οφείλουμε λοιπόν να κάνουμε την συγκατοίκηση τους αρμονική και ήρεμη με ίσα δικαιώματα και ίσες υποχρεώσεις . Υπάρχουν κανόνες που ισχύουν για όλες τις ενοίκους όπως για παράδειγμα η τήρηση του

καθημερινού εκπαιδευτικού προγράμματος , ο σεβασμός των συνάνθρωπων τους τις ώρες της κοινής ησυχίας , οι ώρες που κάποια ένοικος δέχεται επισκέπτες όπως και ο σεβασμός στους κοινόχρηστους χώρους (τραπεζαρία , σαλόνι , εκπαιδευτικές αίθουσες) αλλά και στους ιδιωτικούς τους χώρους (υπνοδωμάτιο). Σαφώς και υπάρχουν μικροπαρεξηγήσεις , λεκτικοί τσακωμοί και άλλες μη ευγενικές συμπεριφορές μεταξύ των ενοίκων αλλά είναι δική μας δουλειά και υποχρέωση να περάσουμε στις ενοίκους αξίες και αρχές που κάνουν την συμβίωση τους πιο ήρεμη ,αρμονική και κυρίως ανθρώπινη, αρχές και αξίες όπως είναι η αγάπη , ο αλληλοσεβασμός , η αλληλοβοήθεια , η ευγένεια κ.α.

4) Εθελοντές και εθελοντισμός . Ο ρόλος των εθελοντών στις Σ.Υ.Δ. είναι πολύ σημαντικός και απαιτητικός .Υπάρχει μια διαδικασία που ακολουθείται πριν κάποιος εθελοντής γίνει δεκτός ώστε να προσφέρει τις υπηρεσίες του στις Σ.Υ.Δ. Αφού λοιπόν γίνουν δεκτοί στις Σ.Υ.Δ. υπάρχει ένα στάδιο εκπαίδευσης και εποπτείας έτσι ώστε να μπορέσουν να εγκλιματιστούν με το περιβάλλον των Σ.Υ.Δ. και να γνωριστούν καλύτερα με τους ενοίκους . Οι εθελοντές θα πρέπει να είναι συνεπής ,τυπικοί και διακριτικοί, να μην δημιουργούν στενές σχέσεις και σχέσεις εξάρτησης με κάποιες ενοίκους ,αλλά να έχουν σταθερή συμπεριφορά και κοινή έκφραση των συναισθημάτων τους προς όλες τις ενοίκους. Ο χρόνος συνεργασίας τους με τις Σ.Υ.Δ. θα ήταν καλό να είναι μακροχρόνιος. Οι εθελοντές συνήθως βοηθούν στην συνοδεία των εξωτερικών δραστηριοτήτων των ενοίκων ή γνωρίζουν κάποια τέχνη και θέλουν να μεταλαμπαδεύσουν τις γνώσεις τους στις ενοίκους, τέχνη όπως είναι για παράδειγμα ο αργαλειός , το κέντημα , το ράψιμο , το πλέξιμο , η ζωγραφική , ο χορός κ.α.. Συνήθως δουλεύουν με μικρές αριθμητικά ομάδες ενοίκων μια με δυο φορές την εβδομάδα .

5^ο ΤΡΑΠΕΖΙ ΖΩΗΣ: «Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΤΩΝ ΕΝΟΙΚΩΝ»

Βασικός σκοπός του τραπέζιού αυτού ήταν να δοθεί μια πλήρης εικόνα του τρόπου διαχείρισης του ελεύθερου χρόνου των ενοίκων. Λαμβάνοντας υπόψιν το γεγονός ότι τα κορίτσια ζουν στις στέγες 24 ώρες το εικοσιτετράωρο τονίστηκε ότι είναι πρωτεύουσας σημασίας στον ελεύθερο τους χρόνο να απασχολούνται δημιουργικά και κυρίως με δραστηριότητες που προσφέρουν ένα αίσθημα ευχαρίστησης στις ίδιες. Βασικό μέλημα όλου του προσωπικού είναι οι

δραστηριότητες των ενοίκων να είναι δημιουργικές, ποιοτικές κι όχι απλά ένας τρόπος απασχόλησής τους ώστε να περνούν το χρόνο τους.

Γι αυτό το λόγο αναφέρθηκε στους συμμετέχοντες ότι υπάρχει ποικιλία δραστηριοτήτων, ώστε η κάθε ένοικος να επιλέγει αυτό που η ίδια θέλει να κάνει την εκάστοτε στιγμή. Οι δραστηριότητες αυτές μπορεί να είναι :

- Κέντημα
- Ζωγραφική
- Μαγειρική
- Χειροτεχνίες
- Αργαλειός
- Χορός με τη βοήθεια εθελοντών- χοροθεραπευτών
- Άθληση- προπόνηση για Special Olympics

Επίσης, εκτός των παραπάνω επισημάνθηκε η ευκαιρία που έχουν οι ένοικοι να έρθουν σε επαφή με διαδραστικά προγράμματα και τα οφέλη που αποκομίζουν από αυτά. Πιο συγκεκριμένα, οι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να δουν βίντεο κατά τη διάρκεια των οποίων οι ένοικοι χρησιμοποιούσαν διάφορα λογισμικά, τα οποία καθιστούν τη μάθηση πολύ πιο εύκολη και δημιουργική. Με αυτά τα μέσα και οι ειδικοί παιδαγωγοί πετύχαιναν τους σκοπούς τους και οι ένοικοι ταυτοχρόνως απολάμβαναν τη μάθηση.

Τονίστηκε ιδιαίτερα και η ανάγκη των ενοίκων να έρχονται σε επαφή με την κοινότητα. Πολύ συχνά, οι ένοικοι ανταλλάσσουν επισκέψεις, ψωνίζουν σε καταστήματα της γειτονίας, πηγαίνουν για καφέ ή περιπάτους, για bowling κ.α.

Καταληκτικά συμπεραίναμε ότι από καμιά δραστηριότητα δεν αποκλείεται και δεν πρέπει να αποκλείεται καμία ένοικος, αν τελικά θέλουμε να μιλάμε για κοινωνική ένταξη.

Ο σκοπός του τραπέζιού ήταν να συζητηθούν θέματα που άπτονται της καθημερινής δημιουργικής απασχόλησης των ενοίκων, του ελεύθερου χρόνου και των σχέσεων τόσο μεταξύ τους όσο και με τους εργαζόμενους.

Οι Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης «Μαρία Κόκκορη» είναι το πιο σύγχρονο κέντρο ψυχοσωματικής αποκατάστασης με πρωτότυπες και καινοτόμες μεθόδους κάλυψης του ελεύθερου χρόνου των ενοίκων και έμπειρους εργαζόμενους που φροντίζουν επι εικοσιτετράωρου την ποιοτική τους διαβίωση στο χώρο αυτό.

Οι Σ.ΥΔ. αποτελούν έναν ξεχωριστό χώρο εργασίας μιας και η καθημερινή ενασχόληση με τις ενοίκους μπορεί να προκαλέσει επαγγελματική εξουθένωση («burn out») κι από την άλλη σεβόμενοι τη φιλοξενία που τους προσφέρουμε δεν μπορούμε παρά να δίνουμε απλόχερα αγάπη, κάτι το οποίο είναι σημαντικό για τις περισσότερες από αυτές μιας και δεν έχουν όλες τους τη δική τους οικογένεια και τη δική τους μαμά.

Τα κυριότερα θέματα που συζητήθηκαν ήταν:

- Καθηκοντολόγιο: Τα καθήκοντα μιας επιμελήτριας ξεκινούν από την ώρα που τα παιδιά ξυπνούν και δε σταματούν ακόμα και όταν αυτά κοιμούνται. Για να κατανοηθούν καλύτερα τα καθήκοντα μιας επιμελήτριας αναφέραμε στο τραπέζι ζωής το πρόγραμμα της ημέρας (ατομική καθαριότητα ενοίκων, ένδυση τακτοποίηση θαλάμων, φύλαξη κατά τις ώρες των γευμάτων, συνοδεία σε εξωτερικές δραστηριότητες, λουτρά, καλλωπισμός, δημιουργική απασχόληση, φύλαξη κατά τη διάρκεια του ύπνου.
- Διαχείριση ελεύθερου χρόνου: η δημιουργική απασχόληση των ενοίκων κατά τον ελεύθερο χρόνο τους είναι για εμάς πρωτεύον ζήτημα. Φροντίζουμε να γεμίζουμε ευχάριστα το χρόνο αυτό, με παιχνίδι, μουσική, χορό, αθλητισμό, εκδρομές, θέατρο, εργαστήρια, αργαλειό, μαγειρική κτλ.
- Σύγχυση ρόλων: Συζητήθηκε η διαχείριση της σύγχυσης ρόλων που μπορεί να προκύψει στο χώρο αφού η ιδιότητα μιας επιμελήτριας μπορεί να παρερμηνευθεί με αυτήν της μητέρας στα μάτια των παιδιών. Η απλόχερη αγάπη και φροντίδα που παρέχεται στις ενοίκους των Σ.Υ.Δ. και

ταυτόχρονα η μη ύπαρξη κάποιας οικογένειας είναι ετερόκλητοι παράγοντες

7^ο ΤΡΑΠΕΖΙ ΖΩΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΣΤΗ ΔΙΑΒΙΩΣΗ,ΝΟΣΗΛΕΥΤΡΙΑ

Τα κυριότερα θέματα που συζητήθηκαν αφορούσαν τα καθήκοντα μιας νοσηλεύτριας τα οποία – όπως κι αυτά της επιμελήτριας- ξεκινούν από την ώρα που τα παιδιά ξυπνούν και δε σταματούν ακόμα και όταν αυτά κοιμούνται. Εκτός όμως από την ατομική καθαριότητας των ενοίκων, την ένδυση, την τακτοποίηση των δωματίων, τη φύλαξη, τη συνοδεία σε εξωτερικές δραστηριότητες κλπ. καθήκον μιας νοσηλεύτριας είναι και η χορήγηση φαρμάκων και η χορήγησή τους με ασφάλεια και υπευθυντότητα. Βρίσκεται σε επικοινωνία με τους γιατρούς των Σ.Υ.Δ. (παθολόγο και ψυχίατρο) και σε συνεργασία με τη θεραπευτική ομάδα φροντίζει για την προαγωγή υγείας των ενοίκων. Επίσης, το προσωπικό είναι εκπαιδευμένο να ανταπεξέρχεται σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.

Τέλος, σύντομες αναφορές έγιναν σε θέματα που αφορούν την αιτιογενετική του συνδρόμου Down, την επιλογή του κατάλληλου διατροφολογίου, τις νοσηλευτικές παρεμβάσεις και τις δυνατότητες του δωματίου νοσηλείας σε περιπτώσεις ανάγκης.

8^ο ΤΡΑΠΕΖΙ ΖΩΗΣ: Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΣΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΟΜΕΝΗ ΔΙΑΒΙΩΣΗ

Ο σκοπός του τραπέζιού αυτού είναι να συζητήσουμε το ρόλο του προσώπου αναφοράς, τον τρόπο που επικοινωνούμε με τα κορίτσια, τους στόχους που θέτουμε.

Το πρόσωπο αναφοράς είναι κάποιος εργαζόμενος των Σ.Υ.Δ. , «υπεύθυνος» για 2-3 ενοίκους- στον οποίο απευθύνεται η ένοικος για οποιοδήποτε πρόβλημα αντιμετωπίζει ή για ο, τι θέλει να εκφράσει. Ο ρόλος του είναι σημαντικός για την

αξιολόγηση του ατομικού θεραπευτικού προγράμματος και οι πληροφορίες που ανταλλάσσουμε μεταξύ μας το προσωπικό είναι σημαντικές για την εκτίμηση της κατάστασης γι' αυτό και επικοινωνούμε καθημερινά με τη διεπιστημονική ομάδα για να μεταφέρουμε πληροφορίες και να συζητάμε πως θα χειριζόμαστε συγκεκριμένες καταστάσεις που αφορούν το άτομο που έχουμε υπ' ευθύνη μας. Ο στόχος μας είναι η δημιουργία εμπιστοσύνης με τα ενοίκους

Όλα αυτά είχαν ενδιαφέρον και οι ερωτήσεις που έγιναν ήταν αν αλλάζουν και κάθε πότε τα πρόσωπα αναφοράς και τι γίνεται αφού εργαζόμαστε με κυλιόμενο ωράριο.

9^ο ΤΡΑΠΕΖΙ ΖΩΗΣ: ΕΠΟΠΤΕΙΑ & ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ο σκοπός του τραπέζιού αυτού ήταν να συζητηθούν θέματα που άπτονται της καθημερινότητας των εργαζομένων στις ΣΥΔ και ταυτόχρονα, να διερευνηθούν τα κυριότερα προβλήματα που φαίνεται να απασχολούν όλους τους Φορείς που λειτουργούν ΣΥΔ.

Προσπαθώντας να κάνουμε έναν απολογισμό της μέχρι τώρα λειτουργίας τους, μπορούμε να πούμε πως οι ΣΥΔ ως ένας πρόσφατος σχετικά θεσμός για τη χώρα μας έχουν ακόμα δρόμο μπροστά τους σε ό,τι αφορά το σχεδιασμό και την οργάνωση διαδικασιών που σχετίζονται με την εποπτεία και την υποστήριξη εργαζομένων.

Οι ΣΥΔ αποτελούν έναν ιδιαίτερο χώρο εργασίας καθώς καθημερινά οι εργαζόμενοι έρχονται αντιμέτωποι με μια πληθώρα προκλήσεων και απαιτήσεων, όπως: να εξυπηρετήσουν διαφορετικές ομάδες πελατών (Ενοίκους, Οικογένειες, Διοίκηση, Συναδέλφους, Υπηρεσίες, Τοπική Κοινότητα) επιδεικνύοντας ευελιξία, να διαχειριστούν ομαλά και αποτελεσματικά τις επαγγελματικές σχέσεις τους χωρίς η ένταση να περάσει στους Ενοίκους, σεβόμενοι τη φιλοξενία που μας παρέχουν στο σπίτι τους και όπως ανέφερε πολύ εύστοχα κάποιος από τους συμμετέχοντες, «να διατηρήσουν ως επιστήμονες ακέραιο το εργαλείο της δουλειάς τους, που δεν είναι άλλο από τον ίδιο τους τον εαυτό».

Τα κυριότερα θέματα που συζητήθηκαν και που αποτελούσαν σημείο προβληματισμού και στους τέσσερις γύρους συζήτησης ήταν τα εξής:

- ✓ **Επαγγελματική Εξουθένωση.** Οι δυσκολίες των Ενοίκων μεταφέρονται όπως είναι φυσικό και στο προσωπικό των ΣΥΔ. Είναι γεγονός ότι το επιστημονικό προσωπικό μπορεί να τα διαχειριστεί. Οι φροντιστές ωστόσο, δυσκολεύονται ιδιαίτερα και χρειάζονται στήριξη και χώρο έκφρασης των ανησυχιών τους. Επιπλέον, είναι σημαντικό να γίνονται ομάδες στήριξης εργαζομένων σε τακτική βάση, ώστε το προσωπικό να παραμείνει ενωμένο και να βοηθηθεί να βρίσκει δημιουργικούς τρόπους αντιμετώπισης των προβλημάτων. Κυρίως για τους εργαζόμενους που μπορεί να διαμένουν στις ΣΥΔ ως οικόσιτο προσωπικό, είναι σημαντικό να μπορούν να εξασφαλίζουν ποιοτικό προσωπικό χρόνο, ώστε να αποφορτίζονται από τη συναισθηματική ένταση που δημιουργούν τα καθημερινά προβλήματα σε μια ΣΥΔ. Τέλος, η θετική επικοινωνία, η άμεση ανατροφοδότηση και η ενίσχυση της αυτοπεποίθησης και των ταλέντων του, αποτελούν σημαντικοί παράγοντες στην ενδυνάμωση του προσωπικού.
- ✓ **Εκπαίδευση Εργαζομένων.** Εξίσου σημαντική είναι και η συνεχής επιμόρφωση όλων των ομάδων εργαζομένων σε μια ΣΥΔ, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα ποιοτικότερη διαβίωση για τους Ενοίκους και μεγαλύτερο αίσθημα ασφάλειας για το προσωπικό καθώς νιώθει ότι αποκτά ολοένα και περισσότερα εργαλεία για να γίνει αποτελεσματικό στη δουλειά του.
- ✓ **Διατήρηση Εργαζομένων.** Λόγω της ιδιαίτερης φύσης της, η απασχόληση του οικόσιτου προσωπικού δημιουργεί σε φορείς και οικογένειες αρκετές ανασφάλειες. Από τη μια λόγω των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν με τους Ενοίκους, του ωραρίου εργασίας και της ψυχολογικής φόρτισης πολλοί φροντιστές αποχωρούν κατά το πρώτο διάστημα εργασίας τους και από την άλλη, ενώ υπάρχουν αυξημένες ανάγκες σε προσωπικό ειδικά για τα άτομα με πολλαπλές αναπηρίες, οι ανάγκες αυτές δεν μπορούν να καλυφθούν λόγω μειωμένων οικονομικών πόρων. Και ενώ η σταθερότητα στα πρόσωπα είναι ένα σημαντικό στοιχείο λειτουργίας των ΣΥΔ, Ένοικοι και Διοικήσεις βρίσκονται αντιμέτωποι με συνεχείς αλλαγές που δε βοηθούν ούτε στην ομαλή προσαρμογή των ατόμων ούτε στην εύρυθμη λειτουργία των ΣΥΔ. Κρίσιμης σημασίας είναι η συνεισφορά του κράτους στον τομέα αυτό με την παροχή κινήτρων και επαρκούς οικονομικής στήριξης στους Φορείς.

- ✓ Τέλος, σύντομες αναφορές έγιναν και σε θέματα επιλογής προσωπικού και τρόπων εποπτείας, δίνοντας έμφαση τόσο στη χρήση αξιόπιστων μεθόδων επιλογής όσο και τη συνεχή παρακολούθηση των αναγκών των ανθρώπων που διαμένουν στη ΣΥΔ (Ενοίκων και Εργαζομένων), ενώ λύθηκαν και απορίες - κυρίως γονέων – σχετικά με την οργάνωση λειτουργίας των ΣΥΔ σε θέματα προσωπικού (αριθμός απασχολούμενων – βάρδιες – συχνότητα ομάδων εποπτείας κ.α.) τονίζοντας τη μοναδικότητα και την εξατομικευμένη προσέγγιση που πρέπει να ακολουθείται ανά φορέα ανάλογα με την ομάδα Ενοίκων που εξυπηρετεί.

10^ο ΤΡΑΠΕΖΙ ΖΩΗΣ: « Η ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ Σ.Υ.Δ., ΠΡΟΣΕΛΚΥΣΗ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΩΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ»

Εισηγητής: Αρχιμ. Νικόδημος Φαρμάκης Δ/ντής Σ.Υ.Δ.

Κατά την διάρκεια των τεσσάρων ενοτήτων ενημέρωσης των προσώπων που επέλεξαν να ενημερωθούν σχετικά με το θέμα « Η βιωσιμότητα των Σ.Υ.Δ., προσέλκυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και υποστηρικτών του έργου», ο εισηγητής πραγματοποίησε μια εισαγωγική ομιλία σχετικά με τον τρόπο χρηματοδότησης των δομών σήμερα. Ανέπτυξε με λεπτομέρειες τις προϋποθέσεις με τις οποίες οι δομές έχουν τη δυνατότητα χρηματοδότησης από Κοινοτικά Προγράμματα αλλά και από άλλες πηγές για τις οποίες θα πρέπει πάντοτε να είμαστε ενήμεροι με σκοπό να μη χάνονται χρήματα. Ο προβληματισμός που εξεφράσθη από τον εισηγητή για την συνέχιση της λειτουργίας τέτοιων δομών ήταν, και μετά τα Κοινοτικά Προγράμματα τι; Γύρω από αυτό το θέμα λοιπόν σε όλες τις ενότητες ο εισηγητής έθεσε στο τραπέζι ιδέες με σκοπό να ακουστούν από τους συμμετέχοντες, και άλλες ιδέες και άλλοι τρόποι εξεύρεσης πόρων.

Οι προτάσεις του εισηγητή:

1. Δημιουργία site ενημέρωσης έργου
2. Δημιουργία ενημερωτικού υλικού που θα «κεντρίζει» το ενδιαφέρον του κοινού, απαλλαγμένο από αγκυλώσεις του παρελθόντος.
3. Εμπορική δραστηριοποίηση των δομών.

4. Εμπορική δραστηριοποίηση των ενοίκων.
5. Ευαισθητοποίηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
6. Ευαισθητοποίηση των πολυεθνικών εταιρειών, με σκοπό τη συμμετοχή μας σε εμπορικά τμήματα ακόμα και παραγωγής προϊόντων.
7. Τοποθέτηση των σημάτων κάθε δομής σε προϊόντα με σκοπό την εξοικείωση του κοινού και την αναγνωσιμότητα.
8. Η μελέτη για το όφελος των εταιρειών από τη σύμπραξη αυτή
9. Δημιουργία Web TV και Radio.
10. Μόνιμες εκθέσεις προϊόντων σε κομβικά σημεία κίνησης ατόμων.
11. Δημιουργία άλλων κερδοφόρων δομών.
12. Νομοθετικές διατάξεις

Οι συμμετέχοντες άκουσαν με πολύ προσοχή και κατέθεσαν προτάσεις σε όλα τα παραπάνω, με ενδιαφέρον κυρίως για την ιδιωτική πρωτοβουλία και τη συνεργασία με όλων των ειδών των εταιρειών. Εδώ έγινε καταλήφθηκε και ο περισσότερος χρόνος, αφού οι συμμετέχοντες αναρωτήθηκαν, πως μια εταιρεία θα πεισθεί να συνδράμει μια δομή. Επ' αυτού ακουστήκαν διάφορες απαντήσεις με τον εισηγητή να τονίζει τη μέθοδο της ανταποδοτικότητας με την οποία μια εταιρεία θα μπορέσει να «ακούσει» ιδέες συνεργασίας.

Βεβαίως το θέμα ως βαρυσήμαντο δεν είχε τη δυνατότητα εξάντλησής του μέσα στα χορηγούμενα μισάωρα και αυτό ήταν και η παρατήρηση των συμμετεχόντων και έτσι συμφωνήθηκε να συνεχιστεί η από κοινού προσπάθεια εντοπισμού λύσεων και υλοποίησης στις παραπάνω τιθέμενες προτάσεις του εισηγητή, σε χρόνο που θα συμφωνηθεί από κοινού.

Συμπερασματικά θα λέγαμε , πως αν και το θέμα θεωρήθηκε εξ' αρχής από τους διοργανωτές μη κοινού ενδιαφέροντος, εν τούτοις και οι 4 ενότητες ήταν πλήρεις και με ενεργή συμμετοχή των συμμετεχόντων σε ποσοστό 100%.

Π.Ν.

13^ο ΤΡΑΠΕΖΙ ΖΩΗΣ

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ, Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Η ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Σε αυτό το τραπέζι, προσπαθήσαμε να γίνει κατανοητή η ανάγκη των ατόμων με νοητική υστέρηση, να ακολουθούν πρόγραμμα φυσικοθεραπείας. Η νοητική υστέρηση συνοδεύεται από κινητικά προβλήματα λόγω ατελούς ανάπτυξης του εγκεφάλου.

Έγινε μία παρουσίαση των δυσλειτουργιών που παρουσιάζουν τα άτομα αυτά. Έχουμε ατελή κινητικά πρότυπα, μειωμένο συντονισμό, μειωμένη ισορροπία, επηρεάζεται η κιναισθηση και η αντίληψη του σώματος σε σχέση με τον χώρο, ατροφία μυικών ομάδων λόγω περιορισμένης κινητικότητας.

Αναλύσαμε το πρόγραμμα που ακολουθούν τα κορίτσια στην στέγη με στόχο την διατήρηση της υπάρχουσας κινητικότητας και όπου υπάρχει η δυνατότητα, την βελτίωσή της. - Κάνουν ασκήσεις ισορροπίας, ιδιοδεκτικότητας με ασταθείς επιφάνειες, μπάλες πιλάτες.

-Ασκήσεις ενδυνάμωσης των κάτω άκρων.

-Εκπαιδεύουμε την διαδικασία της βάρδισης.

- Ασκήσεις συντονισμού- Κινητοποίηση της ΣΣ σε άτομα που έχουν προβλήματα στάσης.

Οι περισσότεροι επαγγελματίες, φοιτητές που επισκέφτηκαν το τραπέζι, ενδιαφέρθηκαν πολύ για το πρόγραμμα και τα μέσα που χρησιμοποιούμε στην στέγη. Επίσης, ήθελαν να μάθουν για τις δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίσουμε. Προφανώς, και δυσκολίες υπάρχουν λόγω της ιδιαιτερότητας των ατόμων. Κάποιες φορές, μπορεί να μην είναι συνεργάσιμα όμως για τον λόγο αυτό συνεργάζονται πολλές ειδικότητες ώστε να λύνονται ομαλά τα όποια προβλήματα. Το μεγαλύτερο ποσοστό των ατόμων που ενδιαφέρθηκαν για το τραπέζι μας ήταν

ψυχολόγοι και εργοθεραπευτές. Όμως, μιλήσαμε και με φοιτητές διαιτολογίας, γονείς ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Η ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Το τραπέζι το μοιραστήκαμε μαζί με την ειδικότητα της Φυσικοθεραπείας καθώς έχουμε παράλληλους στόχους, και στον κινητικό τομέα άμεση συνεργασία. Κάναμε ταυτόχρονη παρουσίαση των ειδικοτήτων μας και της αναγκαιότητας να υπάρχουμε στις στέγες Υποστηριζόμενης διαβίωσης. Στους συμμετέχοντες μοίρασα έντυπο υλικό με το τί είναι εργοθεραπεία, τί στόχους έχουμε στις ΣΥΔ και τη σημασία της παραγωγικής γήρανσης. Υπήρχε όμως και η ταυτόχρονη εξήγηση των ανωτέρω. Κατά τη διάρκεια της ομιλίας υπήρχε ένας παραγωγικός διάλογος με εύστοχες παρατηρήσεις από τους συνομιλητές. Περισσότερες απορίες υπήρχαν στο τί είναι το επάγγελμά μου και με τί ασχολείται. Πώς δουλεύω με τα παιδιά σαν Εργοθεραπεύτρια και τί κάνουμε ακριβώς. Από έναν φοιτητή διαιτολογίας αναφέρθηκε η ανάγκη ενός προγράμματος ειδικής διαίτας για τα παιδιά με σύνδρομο down και του εξηγήσαμε τη συμπτωματολογία του συνδρόμου καθώς και άλλων συνδρόμων. Επίσης σε όλα τα τραπέζια αναφέρθηκαν οι δραστηριότητες που παρακολουθούν τα παιδιά, κάτι που ήταν ζήτημα όλων, τί συνθήκες ασφάλειας που επικρατούν στους ενοίκους και υγιεινής. Στο τραπέζι τέθηκε το θέμα εθελοντών και κατά πόσο βοηθητικοί είναι, αν έχουμε και αν βγαίνουν βόλτα μαζί με εθελοντές. Η θέση μου ήταν ότι δεν εμπιστευόμαστε τα παιδιά με κάποιον εκτός δομής και πάντα είναι μαζί με κάποιον από το προσωπικό. Αυτό που θα πρότεινα για επόμενη ομιλία είναι περισσότεροι γύροι από συνομιλητές σε ένα τραπέζι, με περισσότερα διαλείμματα ενδιάμεσα, έτσι ώστε να ενημερωθούν περισσότεροι για όλες τις ειδικότητες.

Σκοπός του τραπέζιού αυτού ήταν να έρθουν οι συμμετέχοντες στην ημερίδα, σε επαφή με τροφίμους των Σ.Υ.Δ. «ΜΑΡΙΑ ΚΟΚΚΟΡΗ» και απευθύνοντας ρωτήσεις στις ενοίκους, που αφορούν τη διαβίωση τους στις Σ.Υ.Δ. να αποκτήσουν μια γενική άποψη για την καθημερινότητά τους.

Οι κυριότερες ερωτήσεις που τέθηκαν από τους συμμετέχοντες και απαντήθηκαν από τις ενοίκους και την επόπτριά τους ήταν οι εξής:

- Ποιο είναι το πρόγραμμα των ενοίκων καθημερινά και ποιο τα σαββατοκύριακα;
- Με τί ασχολούνται στον ελεύθερο τους χρόνο;
- Πώς είναι τα δωμάτια τους και με ποια άλλη ένοικο συγκατοικούν;
- Έχουν εξωτερικές δραστηριότητες και ποιες είναι αυτές;
- Επισκέπτονται τις οικογένειές τους –όσες από αυτές έχουν - και κάθε πότε;
- Δέχονται επισκέψεις ,κάθε πότε και από ποιους;
- Τί τους αρέσει και τι όχι στην καθημερινότητά τους;
- Τους αρέσει η διαμονή στις Σ.Υ.Δ ή προτιμούν το σπίτι τους;

Στο τραπέζι πήραν μέρος γονείς εκπαιδευτικοί και εκπαιδευόμενοι καθώς και εθελοντές που ενδιαφέρονται για το πλαίσιο των Σ.Υ.Δ.

Η επόπτρια φρόντισε να γίνουν ερωτήσεις γύρω από το αντικείμενο του τραπέζιού και απάντησε ξεκάθαρα σε ερωτήσεις που της έγιναν.

Οι ένοικοι που βρίσκονταν στο τραπέζι ήταν συνολικά τρεις. Απάντησαν σε όλες τις ερωτήσεις που τους έγιναν, ευχάριστα και δίχως να δυσανασχετήσουν προσθέτοντας και επιπλέον πληροφορίες. Τραγούδησαν ενθουσιάζοντας τους συμμετέχοντες και κάλυψαν χρονικά όλες τις ομάδες χωρίς να υπάρχουν στιγμές αμηχανίας.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας από τον κ. Παρασκευόπουλο, τέθηκαν ιδέες όπως ένα δίκτυο επικοινωνίας με ΣΥΔ, ξ συνεχής επιμόρφωση των ατόμων που δουλεύουν, η συνεχής έκφραση δημιουργικότητας και η εισαγωγή του καινούργιου.